

"Jeden, dva, tri dary".

Áno, som šťastná, že píšem o troch "Daroch od Boha", kde som bola prítomná, alebo osobne zainteresovaná. Všetky tieto "dary", či "milosti" sa stali skrze obdivuhodnú medailu pobožkanú Pannou Máriou v Garabandále.

Uzdravený chrbát

Ahojte! Volám sa Marijka a píšem, aby som sa podelila o veľkom uzdravení, ktoré Boh urobil v mojom živote. Minulé leto (1999) som bola na pravidelnej modlitbe a bohoslužbe uzdravovania v ukrajinskej cirkvi sv. Jozafáta. Na tejto bohoslužbe som prosila Boha, aby ma uzdravil z mojich osobných problémov, ktoré som znášala vo svojom živote veľmi dlhý čas.

K tomu som dež pociťovala bolesti chrbta, ktoré som sa snažila ignorovať, ale začalo mi to prekážať v mojej práci fyzioterapeutky. Bolenie v chrbte začalo pred desiatimi rokmi, ale zhoršilo sa za posledné dva roky a to ovplyvnilo moju prácu. Bola som na tejto bohoslužbe uzdravovania, pretože som hľadala pravdu a cestu dostať sa bližšie k Ježišovi, lebo som vedela, že On je tá Cesta.

V tú stredu večer po Svätej Liturgii, keď sa začali individuálne modlitby za uzdravenie, postavila som sa spolu s inými ľuďmi do radu, aby sa nado mnou modlili. Vtedy som si uvedomila, že nebolo nikoho, kto by "zachytával" ľudí, ktorých "zložil Duch Svätý". Pri tejto bohoslužbe uzdravovania som to videla veľakrát. Väčšinou tam bol niekto, kto zachytával ľudí a jemne ich položil dole. Ten večer tam nebol nikto okrem Dr. Michala, ktorý mal „medailu pobožkanú od Panny Márie v Garabandále“.

Prišla som dopredu a ponúkla som svoju pomoc. Sama som mala dosť bolestí, ale nestarala som sa o to, lebo iné veci v mojom živote boli pre mňa oveľa bolestivejšie. Postavila som sa tam a, áno, mnoho ľudí toho večera, keď pobožkali milostivú medailu a modlili sa nad nimi, zrazu padli horeznačky do mojích rúk. Niektorí z tých ľudí padli jemne, zatiaľčo iní boli ťažkí a padli veľmi nepríjemne. S ťažšími ľuďmi som naozaj cítila bolesť, ale chcela som tam byť pre Ježiša.

Konečne prišla posledná osoba a prišiel rad na mňa. Už skôr toho večera som dostala myrovanie od kňaza a tak som predstúpila pred Dr. Michala, aby sa za mňa modlil. Pobožkala som medailu a bola som "zložená v Duchu Svätom". Ako ležim na zemi, uvedomila som si, že môja bolesť v chrbte bola okamžite uzdravená a osem mesiacov potom je ešte vždy uzdravená. Chvála Bohu! Ešte väčším zázrakom bolo, že som si uvedomila, že Boh sa o nás stará o každého osobitne a uzdravuje nás z toho, čo potrebujeme byť uzdravení v Jeho čase a Jeho spôsobom.

Keď som aj naďalej chodievala na tieto bohoslužby uzdravovania, ktoré zahŕňali Božskú Liturgiu (Omšu), začala som si uvedomovať tie najväčšie dary, ktoré nám Boh daruje, -sviatosť zmierenia a sväté prijímanie, presne ako to povedala Panna Mária v Garabandále.

Dar sviatostnej spovede a byť opravdivo úprimným pred Bohom skrze jeho služobníka kňaza, je najväčším darom, ktorý nám Boh dal. Ježiš hovorí: „Pravda vás vyslobodí.“ Niekedy pravda je veľmi bolestivá, ale ak úprimne hľadáme Ježiša celým svojím srdcom a úprimne obnažíme pred ním svoje duše, On nás vyslobodí.

Pýcha, strach, sebecko a zarneranie na seba sú veľkými prekážkami k pravde. Naším cieľom v živote má byť dať Ježiša najprv a potom ostatných, - ak sa naozaj chceme radovať v Pánovi.

Boh sa ma dotkol opäť skrze túto bohoslužbu uzdravovania. Dotkol sa ma skrze medailu pobožkanú jeho Matkou Máriou. Bolo to naozaj tak, ako to povedala Panna Mária v Garabandále, že „*skrze môj bozk, môj Syn urobí mnohé zázraky po celom svete*“. Ďakujem ti, drahá Matka Mária, že som mohla pobožkať tvoju medailu a skrze to sa tvoje slová ukázali pravdivé.

Obličky znova pracujú.

Druhá udalosť, o ktorej viem osobne a bola som v nej zaangažovaná, je ohľadom mojej švagriny Marty. V jeseni 1999 som sa dopyčovala, že moja švagrína, ktorá žije v Britísh Columbia (Kanada) s rodinou, je vážne chorá. Mala lupus, sklerodermiu a ako sa jej stav zhoršoval, obidve obličky prestali fungovať. Bola daná s obličkami na dialýzu tri krát v týždni. Okrem toho museli ju dať v nemocnici na jednotku intenzívnej starostlivosti na respirátor. Lekári nemysleli, že bude dlho žiť.

S pomocou iných v rodine sme sa začali modliť za ňu a prosili sme Boha, aby pomohol jej i jej rodine. Zavolať som svojho farára, o. Miroslava, aby odslúžil omšu za Martu, a Boh to tak zaranžoval, že toho večera boli vo farskom chráme na Shaw Street i Dr. Michal a Helena, jeho manželka. Keď sa dozvedeli aká chorá je Marta, Dr. Michal mi dal

niekoľko svätých medailí, aby som jej dala. Dal mi malú relikviárnu medailu z Garabandálu a medailu Padra Pia z Ríma, kde sa zúčastnili beatifikácie Padra Pia v máji 1999. Požiadal ma, aby som ich jej dala, aby ich denne užívala a modlila sa ruženec. Doručila som ich spolu s informáciou. Moja matka vzala pre ňu medaily a denne sa modlila v nemocnici pri jej posteli. Dalo sa aj na niekoľko omší najej úmysel.

Keď moja matka prišla do nemocnice, stretla sa s ostatnými členmi rodiny a s lekárom. Lekár prítomných informoval, že Marta pravdepodobne asi za dve hodiny zomrie. Začali sa hneď modliť s "pobožkanou relikviárnou medailou Panny Márie Garabandálskej". Prešli dve hodiny. Potom tri hodiny, a štyri hodiny a ona ešte vždy žila. Neprestávali sa modliť.

O niekoľko týždňov sa stal zázrak. Bola to pre mňa nečakaná správa. Moja matka mi volala, že po troch mesiacoch na dialýze obličky moje švagriny začali pracovať samé od seba. Obidve začali zrazu pracovať. Boli úplne uzdravené. Stroj pre ňu už nebol potrebný. Lekári nedokázali vysvetliť túto skutočnosť! Mediciálne je to nemožné! Vďaka ti, Bože! Vďaka ti, Ježišu! Ďakujem ti, Matka Mária!

Moja švagrína Marta má ešte vždy problém s lupusom, ale teraz prišla domov k svojej rodine. Jej obličky pracujú. Som taká nadšená, že vám toto môžem povedať, lebo je to naozaj zázrak.

Katarína odpovedá na povolanie

Moje tretie osobné poznanie ohromného daru skrze túto medailu bolo s mojou drahou priateľkou Katarínou, ktorá je teraz v Ukrajine. Katarína prišla do Kanady pred pár rokmi študovať ikonografiu. Študovala vo Woodstocku (Ontario) a tam od rehoľníkov sa učila túto drahocennú prácu. Je to zázrak sám o sebe, že Katarína študovala v kláštore, keďže bola vychovaná v komunistickom systéme s málo alebo žiadnym náboženstvom.

Stali sme sa priateľkami na púť do Svätej Zeme a dozvedela som sa veľa vecí o nej a o tom čase. Veľmi verila v Boha a milovala ho. Bola veľmi rozpoltená medzi podporovaním svojej rodiny a odpovedaním na

svoje vnútorné volanie.

Keď srne sa raz tak rozprávali, požiadala som ju, aby so mnou prišla na bohoslužby uzdravovania do Sv.Jozafáta v stredu večer. Súhlasila.

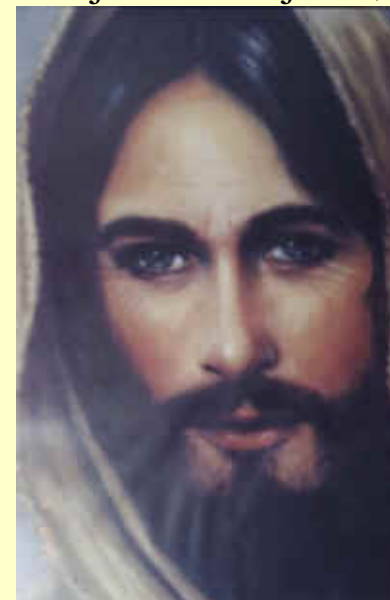
Šli sme spolu a keď sa omša skončila, Katarína a ja sme sa postavili do radu, kde kňaz dával myrovanie a potom aby sme pobožkali medailu. Bola prekvapená, keď videla Dr. Michala a jeho ženu Helenu, kedže ich už raz predtým stretla. Prišla k Dr. Michalovi a zakiaľ sa on nad ňou modlil, pobožkala medailu, ktorú pobožkala Panna Mária. Dal jej malú medailku.

O dva alebo tri týždne mi povedala, akou šťastnou sa stala. Začala nosiť túto medailku. Jej cesta bolajasná, pokojná a priama. Prijala znamenie a odpovedala na povolanie. O mesiac a pol sa rozhodla ísť späť do Ukrajiny. Potom vstúpila do kláštora. Zmätok zmizol.

Pred šiestimi mesiacmi som sa opäť telefonicky rozprávala so svojou priateľkou Katarínou. Práve zložila prvé sľuby. Bola taká šťastná. Onoho večera, pred niekoľkými mesiacmi, dostala odpoveď na svoje modlitby skrze medailu **s bozkom Panny Márie** na nej. Našla svoju cestu a celá sa oddala Ježišovi.

Osobne poznám tieto skutočnosti a bola som v nich začlenená. Ďakujem Bohu za jeho nesmiernu lásku. Nech Boh požehná všetkých tých, ktorí čítajú toto krátke svedectvo, a nech vás privedie k svojej pravde a svetlu.

V Kristovej láske
Marijka
Toronto, Kanada
4.jún 2000

The Workers of Our Lady
www.ourlady.ca
Canada